

„Atyám házában sok hely van, ha nem így volna, megmondtam volna nektek.”

Tomi barátom nemrég a kórusaink közös fellépésén konferált, és mondott egy olyan gondolatot, ami azóta is a szívemben cseng. Megpróbálom a saját szavaimmal visszaadni, amit mondott, hátha titeket is megérint:

A hagyományos elképzelés szerint a mennyország egy biztonságot nyújtó, hatalmas falakkal körülvett vár, amelynek egyetlen bejárata van. Ennek a kulcsát őrzi magánál Szent Péter. A földi életünk végeztével a színe elé kerülünk, alaposan megvizsgálják, és három kategória valamelyikébe sorolnak minket. Ha igazán szentek voltunk, expressz belépőt nyerünk a mennyországba. Ha kijavítható hibáink voltak, akkor némi purgatóriumban töltött kényszermunka után kerülhetünk oda. Ha nagyon rosszak voltunk, mehetünk egyenest a pokolba, kínok és keservek közé, finito.

Namármost – Tomi megfogalmazása szerint – a mennyország kapuja fotocellás. Kinyílik annak, aki oda be akar lépni, hiszen mindenki elfér benne.

„Ha nem így volna, megmondtam volna nektek.”

„Hisz ismeritek az utat.”

Olyan jó érzés ezt olvasni!

Jézus bíz bennünk. Azt mondja, hogy tudja, hogy nem kell madzagon rángatnia minket, tudja, hogy meg tudjuk csinálni, oda tudunk találni. Sokat gondolkoztunk már a hit jelentéséről. Én úgy vélem, hogy a hitünk lényege ez kellene, hogy legyen: higgyünk abban, hogy Jézus nem alaptalanul bíz bennünk. Hiszem, hogy meg tudjuk csinálni. Mind oda tudunk találni hozzá.

Bajnok Kristóf, Budapest